— Τὸν μόνον σύμμαχον, ὃν ἔχουσιν οἱ ἐν Τύνιδι ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν μαχόμενοι, εἶναι αἱ ἐπιδημικαὶ ἀσθένειαι, αἵτινες ἀποδεκατίζουσι τοὺς ἀκάκους στρατιώτας τῆς σύμβολον ἐχούσης τὴν ἐλευθερίαν γαλλικῆς δημοκρατίας τοῦ Ἀγ. Ἱλαρίωνος.

— Εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφοῦσιν ἐκ Τύνιδος τῇ 17 ἱσταμένου, ὅτι διάφοροι Ἕλληνες ἐφυλακίσθησαν ἐν Σφὰξ ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἐχορήγησαν τοῖς ἐπαναστάταις ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, τὰ δὲ καταστήματα αὐτῶν ἐδημεύθησαν.

— Κατ' αὐτὰς διεδίδετο ἐν Κων)πόλει ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐξέδοτο ἐγκύκλιόν τινα περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἡ φήμη αὕτη κατετάραξε τοὺς Τούρκους, μὴ ἀρεσκομένους εἰς τὰς συχνὰς περὶ αὐτῶν συζητήσεις, ἀλλ' ὡς φαίνεται ἡ ἐκεῖ γερμανικὴ πρεσβεία οὐδεμίαν ἔλαβε τοιαύτην ἐγκύκλιον, ἀλλὰ μόνον ἐπανάληψίν τινα τῆς καὶ ἄλλοτε γενομένης δηλώσεως, ὅτι ἡ Γερμανία οὐδὲν εἶχε συμφέρον ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι, καὶ ὅτι ἡ γερμανικὴ πρεσβεία ὀφείλει νὰ τηρῇ στάσιν ἐπιφυλακτικὴν παντὸς δυναμένου νὰ προκαλέσῃ δυσχερείας.

— Κατά τινας στατιστικὰς πληροφορίας τὸ ποσὸν τῆς θειϊκῆς κινίνης, τὸ καταναλισκόμενον κατ' ἔτος εἰς ὅλον τὸν πληθυσμὸν τῆς γῆς ἰσοῦται πρὸς 100,000 χιλιόγγραμμα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 78,000 ὀκάδας. ἤτοι 216 ὀκ. καθ' ἑκάστην. Ἡ ἀξία δὲ τούτου εἶναι 56 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἂν δὲ εἰς τοῦτο προστεθῇ καὶ τὸ ποσὸν 2 ἑκατομ. τὸ ἐξ ἄλλων ἀλάτων τῆς κινίνης προερχόμενον, τότε τὸ ποσὸν τῆς καταναλισκομένης κινίνης στοιχίζει 58,000,000 φρ. Τούτου ἕνεκα μεγάλη φροντὶς καταβάλλεται παρὰ πλείστων ὅσων χημικῶν ὅπως εὑρεθῇ τρόπος παρασκευῆς τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος ἐξ ἄλλης πηγῆς ἧττον δαπανηροτέρας τῆς τῶν φλοιῶν τῆς κίνας. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἀναφέρουσιν αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ὅτι κατορθώθη τέλος καὶ τοῦτο παρά τινος χημικοῦ ἐργαζομένου ἐν πλουσίῳ χημικῷ ἐργοστασίῳ τῆς Νέας Ὑόρκης, οἱ διευθυνταὶ τοῦ ὁποίου ἐζήτησαν καὶ τὸ προνόμιον παρὰ τῆς κυβερνήσεώς των ἀναφέροντες ὅτι κατόρθωσαν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ των νὰ παρασκευάσωσι κινίνην, οὐχὶ πλέον ἐκ τῶν πολυτίμων φλοιῶν τῆς κίνας, ἀλλ' ἐκ τοῦ λίαν εὐτελοῦς προϊόντος τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων.

Κύριε Συντάκτα·

Ἄπειρον, ὡς ἡ θάλασσα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ταχὺ καὶ εὐαρέστως μᾶς ἔφερε τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλὰς» τοῦ κ. Γουδῆ, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω χάριν τῷ φιλοτίμῳ πλοιάρχῳ Ἐμμανουὴλ Λεωνίδᾳ καὶ τῷ εὐφυεῖ ὑποπλοιάρχῳ κ. Π. Καλογερᾷ διὰ τὴν ὁποίαν ἀπέδειξαν φιλοτιμίαν καὶ δραστήριον ἐπιτηδειότητα περὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ κλαπέντος παρά τινος κακοήθους ὡρολογίου μου κατὰ τὸν ἀπὸ Ναυπλίου μέχρις ἐνταῦθα διάπλουν. Τῷ δὲ κομψῷ μας κλέπτῃ θὰ συνέχαιρον, ἂν ὅσην περὶ τὸ κλέπτειν ἀναίδειαν, τόσην καὶ περὶ τὸ κρύπτειν ἐπιτηδειότητα εἶχεν.

Μελέτιος Δ. Φικιώρης.

Περὶ Κωπαΐδος

Ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος μεταξὺ τῆς ἑταιρίας περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος καὶ τῶν παροχθίων ἰδιοκτητῶν.

Διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΡΟΓ' τῆς 24 Ἰανουαρίου 1867 καὶ συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1880 Β. διατάγματος δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ ἀπὸ 30 Μαΐου 1880 σύμβασις μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ κ. Βούρου παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης καὶ τῶν γαιῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν πρὸ παντὸς ὅθεν κυρίως ἐξεταστέον τὰ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς περιμέτρου ταύτης ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ εἰρημένου νόμου ἐπιτροπῆς, πρὸς τοῦτο δὲ αὕτη θέλει ὁδηγεῖσθαι ἐκ τοῦ διαγράμματος τοῦ Σωβάζ, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν βράχων σταθερῶν ἰχνῶν, καὶ ἐκ πάσης ἄλλης ἀναμφιλέκτου ἀποδείξεως ἑπομένως δέον ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισταμένως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἄνω ὑποδεικνυομένας πηγὰς νὰ ἀντλήσῃ ἐξ αὐτῶν πορίσματα περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς περιμέτρου· ἰδίως δὲ αἱ ἀναμφίλεκτοι ἀποδείξεις πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν κρατοῦσαν ψῆφον εἰς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς· ὡς ἀναμφίλεκτοι δὲ ἀποδείξεις θεωροῦνται αἱ ἑξῆς 1) τίτλοι γαιῶν προαιώνιοι 2) κτίρια καὶ κατοικίαι 3) διπλότυπα φορολογίας 4) παραχωρητήρια δημόσια 5) πραγματοποιήσεις γραμματίων φαλαγγιτικῶν 6) ἡ κατάστασις τοῦ ἐδάφους 7) τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους φυόμενα φυτά, θάμνοι καὶ ἄλλα βαλτώδη προϊόντα καὶ δένδρα 8) παραδόσεις καὶ μαρτυρίαι περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῶν σημείων ἔνθα κατὰ τὰς συνήθεις πλημμύρας ἐξικνεῖται τὸ ὕδωρ τῆς Κωπαΐδος ἀναβαῖνον, καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ χρόνου τῆς καλλιεργείας τῶν περὶ τὴν Κωπαΐδα γαιῶν οὕτω καὶ μόνον, καὶ ἀκολουθοῦσα τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἐκ τούτων συναγόμενα πορίσματα, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ νομίμως καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θέλησιν καὶ τὸν σκοπὸν, καὶ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου· ὡς φαίνεται ὁ καθαρισμὸς τῆς ζώνης ταύτης εἶναι ἐπίπονος καὶ δύσκολος λίαν, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀκατόρθωτος· ἀπαιτεῖ καιρὸν καὶ ἐργασίαν.

Ὑποθέτωμεν ἤδη, ὅτι αἰρομένων τῶν δυσκολιῶν ἐπετεύχθη ὁ καθαρισμὸς τῆς περιμέτρου τῆς ζώνης τῶν συνήθων πλημμυρῶν νομίμως.

Ἀναφύονται τὰ ἑξῆς σπουδαῖα ζητήματα περὶ τῆς τύχης τῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ 1) κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου ἐκβιάζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν κτημάτων, ὅσαι εἰσὶν ἀναγκαῖαι, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος, εἴτε διὰ τὰ καταστήματα ὅσα ἡ ἐργολαβοῦσα ἑταιρία ἠναγκάσθη νὰ ἐγείρῃ χρήσιμα πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς καλλιεργείας, καὶ τῆς πρὸς ταύτην σχετικῆς βιομηχανίας, ἐπὶ ἀποζημιώσει· ὅθεν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσιν οἱ ὅροι τοῦ νόμου, καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις πάσης ἰδιοκτησίας ἐκβιάζεται ἄνευ ἀμφιβολίας· ἡ διάταξις ὅμως τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου δι' οὗ ὁρίζεται καὶ περιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἀποζημίωσις οὐδέποτε δύναται νὰ ὁρισθῇ ἢ περιορισθῇ, θέλει ἐκτιμᾶσθαι ἡ πραγματικὴ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας· ὁ περιορισμὸς τοῦ νόμου ΡΟΓ. τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ βάσει προσόδου 5/00 ἀντιβαίνει εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας, ἣν σκοπεῖ τὸ σύνταγμα, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον περιορισμένη ἀποζημίωσις καὶ κατωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς στερουμένης ἰδιοκτησίας, εἶναι στέρησις πραγματικὴ τῆς ἰδιοκτησίας.

2) ἤδη ἐξεταστέον τὸ σπουδαιότατον καὶ τὸ τὰ μάλα ἐνδιαφέρον ὁλόκληρον τὴν Ἐπαρχίαν ζήτημα.

Ἐρωτᾶται μετ' ἀνησυχίας καὶ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρὰ πάντων.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς ὁρισθησομένης περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν ὑπάρχουσιν ἰδιοκτησίαι, στηριζόμεναι, ἢ ἐπὶ τῆς παραγραφῆς ἢ ἐπὶ τίτλων, καὶ οὐδεμία τῶν συνθηκῶν, καὶ ὅρων τοῦ νόμου ΡΟΓ. πρὸς ἐκβίασιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας ὑφίσταται, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτήσεων τούτων τηροῦσι τὰ δικαιώματά των ταῦτα ἀκραφναιφνῆ καὶ ἀκέραια· ἢ οἱ κτήσεις αὗται δυνάμει τοῦ νόμου καὶ τῆς συμβάσεως θεωροῦνται παρακεχωρημέναι εἰς τὴν ἑταιρίαν;

Σ. Φόρτης.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τὰ ἑξῆς

ΒΙΒΛΙΑ

τοῦ

Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ.

Περὶ ἐλεγειακῆς ποιήσεως ὑπὸ Μαυροφρύδου.

Σχόλια εἰς τὸ περὶ Γαλατικοῦ πολέμου σύγγραμμα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Ἐγχειρίδιον τῆς Θρησκείας καὶ Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων.

Ἀναγνώσματα ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου μετὰ σχολείων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.

Ἀναγνώσματα ἐκ Πολυβίου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.

Ἀναγνώσματα ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

Συντακτικὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένον πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἔκδοσις δευτέρα.

Συντακτικὸν μικρὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ παρθεναγωγείων κατὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν.

Συντακτικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου.

Συντακτικὸν τῆς νέας Ἑλλην. γλώσσης Λυσίου λόγοι κατ' ἐκλογὴν μετὰ σχολίων.

Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τοὺς ἀττ. συγγραφεῖς ἔκδοσις δευτέρα.

Μέθοδος Ὀλλενδόρφου ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.

Ὁ Δεσμοφύλαξ τῆς Χαλκίδος διήγημα ἠθικώτατον.

Γραμματικὴ τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τοὺς γλωσσολόγους Γ. Κούρτιον καὶ Κὸχ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.

Γραμματικὴ μεγάλη τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.

Γραμματικὴ μικρὰ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἐποπτικὴν, πρὸς χρῆσιν τῶν νέων καὶ παλαιῶν δημ. σχολείων.

Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδοθήσεται **πραγματογνωσία** μετὰ εἰκόνων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΒΕΛΟΥΤΙΝΗ

— Εἰδικὴ ὀρεζόκονις —

Κατασκευαζομένη διὰ τοῦ βισμουθίου καὶ συνεπῶς ἐπενεργεῖ ὑγιεινῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος Προσκολλᾶται καὶ εἶναι ἀδιόρατος, διδοῦσα τοιουτοτρόπως τῷ δέρματι νεανικὴν ἀνθηρότητα καὶ φυσικὴν ἁπλότητα.

CH. FAY *Μυρεψὸς*

9.—Rue de la Paix.—PARIS

καὶ παρ' ὅλοις τοῖς μυρεψοῖς καὶ κουρεῦσι

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

Ὁ ἰατρὸς **Δ. Φωκαξένος** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας «James Epps et C° Homœopathiechemists London» καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 29.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ

— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματικὰ προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κκ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνὸν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Σπανία εὐκαιρία

Τὸ γνωστότατον ἐν Πατησίοις μαγαζεῖον τοῦ Σμυρνιοῦ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς ὁ μόνος σταθμὸς παντὶ ἐκεῖθεν διαβαίνοντι **ἐνοικιάζεται** μετὰ τῆς οἰκίας, ἐπίπλων, κήπου καὶ μεθ' ὅλων τῶν περιεχομένων του ὡς καὶ συστοιχίας Οἰνοβαρελίων πεπληρωμένων ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διαμένοντα ἐν Πατησίοις.

ΦΑΡΜΚΕΜΠΟΡΕΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί. **Καθετῆρες** N° 1—12, **Μητρεγχύται, Ὑγαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Καλύμματα** διὰ πᾶσαν χρῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ **ἀναζῶστροι, Κύστεις** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδες** καὶ **ζῶναι** ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ **σπάθαι** ὀστέϊνα.

ΤΗ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. **10**

Ὁ κ. Λ. Χάϋμανν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία..........	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1061

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 16 Ὀκτωβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50

Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τῇ 26 Ὀκτωβρίου. — Ὁ κ. Γαμβέττας ἀπαντῶν εἰς τὸν λόγον τοῦ Βὰλβεκ προέδρου τῆς ἑταιρίας τῶν ἐργατῶν συνιστᾷ θερμῶς τὴν παῦσιν πάσης δυσπιστίας καὶ παντὸς φθόνου πρὸς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας

HAVAS.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἔκδοσις τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Αἴγυπτος» ἀνεστάλη. Ἡ κυβέρνησις παρήγγειλεν εἰς τὸν τύπον νὰ μὴ προσβάλλῃ τὰ αἰσθήματα τῶν ὑπηκόων τῶν φιλικῶν ξένων Δυνάμεων.

REUTER

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῶν τῆς 21 ἱστ. ἐδημοσίευσαν τὸ ἑπόμενον κύριον ἄρθρον ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐκ Λεμησσοῦ τοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτῶν ἐπιστολῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν.

«Ἡ ἐκ Λεμησσοῦ ἐπιστολή, ἣν χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν, περιγράφει τὴν πρόοδον, ἥτις ἐπετελέσθη ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν ἐκεῖ τριετῆ ἀγγλικὴν διοίκησιν. Τρία ἔτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ μικροῦ τινος κράτους ἀποτελοῦσι βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' ἐξηλέγχθησαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἱκανὰ πρὸς ἐπιτέλεσιν ἐν Κύπρῳ μεταβολῶν, αἵτινες οὔτε ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας ἤθελον ἐπιτελεσθῇ, ἐὰν ἡ νῆσος ἔμενεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Πᾶσα ἐν τῇ νήσῳ κοινωνικὴ τάξις ὠφελήθη ἐκ τῆς νέας διοικήσεως. Οἱ μὲν ἔμποροι εὑρίσκουσιν τὸ ἐμπόριον ἀκμάζον εἰς βαθμὸν οὐδέποτε πρὶν ἐπιτευχθέντα· τὰ δὲ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα ἐδιπλασιάσθησαν σχεδὸν ἀπὸ τοῦ 1878, ὅτε ἡ νῆσος παρελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ δι' εὐρωπαϊκὰ προϊόντα ζήτησις, ἥτις ἦτο ἀσήμαντος πρὸ τριῶν ἐτῶν, εἶναι νῦν μεγάλη καὶ ὁσημέραι αὐξάνεται. Ταῦτα πάντα τεκμηριοῦσι τὴν αὔξησιν τῆς εὐημερίας ἐν γένει. Ὡς παραγωγεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς νήσου εὑρίσκουσιν ἀγορὰν ἑτοιμοτέραν δι' ὅ,τι παράγουσιν. Ὡς καταναλωταί, εἶναι ἱκανώτεροι ν' ἀγοράζωσιν, ὅ,τι χρειάζονται, ἢ μᾶλλον ὅ,τι ἔμαθον νὰ χρειάζωνται κατὰ τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ τὰ τῆς προσφορᾶς μέσα κατέστησαν πρόχειρα. Αἱ πτωχόταται καὶ ἀπροστάτευτοι τάξεις ἀπέκτησαν τὰ πλεῖστα τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα ἡ τῆς κυβερνήσεως ἀλλαγὴ συνεπήνεγκεν. Ὑπὸ τὸ παλαιὸν σύστημα οἱ χωρικοὶ τῆς Κύπρου διετέλουν ἐν καταστάσει τοιαύτης ἀπελπιστικῆς ἀθλιότητος, ὥστε κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἡμῶν ἐσκέπτοντο οὗτοι νὰ μεταναστεύσωσιν ἐν σώματι, ὡς τὸ μόνον πρόχειρον μέσον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν. Ὁ σκοπὸς οὗτος, ἐὰν εἶχέ ποτε σχηματισθῇ ὁ σκοπός, ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἐπιθυμία αὕτη, δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν προκαλέσασαν ταύτην αἰτίαν. Οἱ χωρικοὶ μὴ ἐκμυζώμενοι πλέον μέχρι τοῦ τελευταίου αὐτῶν γροσίου, εὐημέρησαν ἀπόντων τῶν δημοσίων δηωτῶν. Ἀντὶ νὰ διατελῶσιν ὡς ἄλλοτε ὑπὸ τὸ βάρος χρεῶν, ἤρξαντο ἤδη ἀποταμιεύοντες χρήματα καὶ δανείζοντες αὐτὰ τοῖς ἐμπόροις· ἢ ὁσάκις ἀναγκασθῶσι νὰ δανεισθῶσι, πράττουσι τοῦτο παρὰ τῶν τραπεζῶν καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν τοκογλύφων. Τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς προόδου εἶναι ἁπανταχοῦ καταφανῆ. Οἰκίαι κτίζονται, νέαι καλλιεργοῦνται ἐκτάσεις γῆς, σχολεῖα καθιδρύονται καὶ νέαι ἐκκλησίαι θεμελιοῦνται. Καὶ οἱ Τοῦρκοι τοὺς αὐτοὺς ἔχουσι λόγους ὅπως ἀσμένως ἀσπάζωνται τὴν ξένην κυριαρχίαν εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν. Οἱ ἄγγλοι κυβερνῆται οὐδεμίαν δύνανται νὰ ποιῶνται διάκρισιν μεταξὺ τῶν μελῶν διαφόρων φυλῶν καὶ θρησκευμάτων ἀγγλικῆς τινος κτήσεως.

Ἐὰν οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Κύπρου πολλαπλασιάζουσι τὰ ἱερὰ αὐτῶν τεμένη, καὶ οἱ μωαμεθανοὶ αὐτῶν συμπολῖται εἶναι οὐχ ἧττον εὐτυχεῖς, ἅτε δὴ ἀποκτῶντες τὰ μέσα παρὰ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ τζαμίου αὐτῶν. Τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθιδρύματα δὲν ἀποβαίνουσι πλέον λεία τῶν ἐπιτοπίων ὑπαλλήλων ἢ τῆς τὰ πάντα ἀπορροφώσης καταβόθρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις διατηρεῖται ἀείποτε πλήρης δαπάναις τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἥτις ἀφοῦ ἑλκύσῃ τὸ πᾶν, ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ κενὴ καὶ ἀπαιτητικὴ ὅσον καὶ πρίν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ που ἐξαίρεσίς τις, οὐχὶ τῆς γενικῆς εὐημερίας, ἀλλὰ τῆς γενικῆς τῆς Κύπρου εὐαρεσκείας, αὕτη εὑρίσκεται τοὐθ' ὅπερ παράδοξον, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ Ἕλληνες πληρέστατα μετέσχον τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα ἱκανοποίησαν ὅλους τοὺς ἄλλους κατοίκους, ἀλλὰ μεθ' ὅλα τὰ ὑπὲρ αὐτῶν γενόμενα καὶ μεθ' ὅσα ὡς ἐκ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσι δι' ἑαυτοὺς ἐξακολουθοῦσι νὰ ἦναι οἱ μόνοι ἀνήσυχοι καὶ δυσαρεστημένοι. Οὐδὲν χρησιμεύει αὐτῆς εἰμὴ ἡ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον προσάρτησις τῆς νήσου καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον φωνασκοῦσιν. Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἴδῃ τις εἰς τί δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ὠφελήσῃ αὐτούς, ἢ αὐτοὶ νὰ ὠφελήσωσι τὴν Ἑλλάδα. Ἡ χώρα μεθ' ἧς προσπαθῶσι νὰ ἑνώσωσι τὴν τύχην αὐτῶν δὲν εὐπορεῖ ἀρκούντως ὥστε νὰ δύναται νὰ κυβερνήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ ἰδίᾳ χρηματικῇ ζημίᾳ, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν ἤθελεν εἶναι εὔκολον δι' αὐτὴν νὰ ἐκτείνῃ ἀρκούντως τὸν βραχίονα αὐτῆς ὅπως κυβερνήσῃ τὴν νῆσον καθ' οἱονδήποτε τρόπον. Ἡ Ἑλλὰς ἔχουσα ἀσήμαντον ναυτικὸν καὶ κενὸν ταμεῖον, καὶ οὐκ ὀλίγας μερίμνας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν ἀπομεμακρυσμένης καὶ ἀχρήστου κτήσεως. Πρὸς τούτοις δὲ ἡ μετάβασις οὐδόλως ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς. Ἡ Κύπρος, ὡς ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν παρατηρεῖ, δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν αὐτήν, οὔτε δὲ ἡ Ἑλληνικὴ τῶν κατοίκων αὐτῆς μερὶς δύναται νὰ διεκδικῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τῶν γειτόνων αὐτῆς. Τὸ ἄριστον σχόλιον περὶ τοῦ καλουμένου πανελληνικοῦ κινήματος εἶναι ἴσως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἕλληνός τινος εἰς ἀπάντησιν τῶν παραπόνων τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην ἣν ἐκεῖνος τε καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐπιδεικνύουσι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τῆς κατὰ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως δυσαρεσκείας αὐτῶν. «Τοιοῦτοι εἴμεθα ἐκ φύσεως» εἶπεν ὁ Ἕλλην. «Ἀκόμη καὶ ἐὰν ἄγγελός τις κατέβαινεν ἐξ οὐρανοῦ ὅπως διοικήσῃ ἡμᾶς, ἠθέλομεν ἐξακολουθεῖ νὰ εἴμεθα δυσηρεστημένοι.» Ὁ Ἄγγλος Ἁρμοστὴς Σὶρ Biddulph, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ἐφειλκύσατο εἰς ἑαυτὸν τὴν μομφήν, ὅτι εἶναι «μισέλλην». Ἡ ὀνομασία αὕτη ἐδόθη εἰς αὐτόν, διότι οὗτος ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προδήλου αὐτοῦ καθήκοντος, δὲν εὐνόησε τὴν ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἀδύνατον ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἤθελε δὲ εἶναι ἄξιος τῆς ὀνομασίας ταύτης ἐὰν ὑπεστήριζε τὴν ἕνωσιν ταύτην ἐπὶ βλάβῃ ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν.

Ἐὰν ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ διαρρηχθῇ ὁ νῦν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Κύπρου ὑπάρχων δεσμὸς πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ ποτε, τοῦτο γενήσεται ὅταν ἡ Ἀγγλία ἀποκάμῃ ἐκ τοῦ βάρους, τὸ ὁποῖον ἡ Κύπρος ἐπιβάλλει εἰς αὐτήν. Ὁ δεσμὸς οὗτος διὰ τὴν Κύπρον εἶναι καθαρὸν κέρδος. Αὕτη ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν ἀπολαύει θεσμῶν βελτιόνων ἐκείνων, οὓς ἄλλως, ἤθελεν ἔχει τὰ μέσα νὰ διατηρῇ. Τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα δὲν εἶναι δυσβάστακτον διὰ χώραν, οἵα εἶναι ἡ Ἀγγλία· ἀλλ' εἴτε μέγα εἴτε μικρὸν εἶναι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἀποβαίνει ζήτημα τί λαμβάνει ἡ Ἀγγλία ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὸ βάρος τοῦτο. Ἡ ἀπάντησις εἶναι, ὅτι τοσαῦτα ἐπράξαμεν ὑπὲρ τῆς Κύπρου καὶ οὕτω ἐντελῶς ἀνελάβομεν τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῆς, ὥστε οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν εἰμὴ νὰ βαίνωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω. Οὐδόλως δυνάμεθα ν' ἀπομακρυνθῶμεν τῆς πορείας, ἣν ἠκολουθήσαμεν κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, οὔτε δὲ νὰ παραδώσωμεν αὖθις τὴν νῆσον εἰς τὴν κακὴν διοίκησιν, ἐξ ἧς ἀπελευθε-

---

35=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=35

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΦΑΝΤΙΝΑ — ΕΤΕΙ 1817

— Φύσα, Θολωμῆ, εἶπεν ὁ Βλαχοβιλᾶς. Καὶ συγχρόνως, συμβοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Λιστολιὲρ καὶ τοῦ Φαμαβέλη, ἤρχισε νὰ μέλπῃ θρηνωδῶς πως ᾆσμά τι ἐξ ἐκείνων, ἅτινα συνήθως συνθέτουσιν οἱ ἐργάται, ἐκ τοῦ προχείρου, κενὰ πάσης ἐννοίας, γεννώμενα ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς πίπας, καὶ διασκεδαζόμενα εἰς τὸν ἀέρα μετὰ τοῦ καπνοῦ.

Οἱ πατέρες οἱ κουκκάνοι
'στὸν μεσίτη τὸν Ῥαπάνη
ἔδωσαν φουκτιαῖς φλουριά,
νὰ κυττάξῃ, τὸν κὺρ Τάπα
ἴσως καὶ τὸν κάμῃ Πάπα
μὲ κἀμμιά του πονηριά.
Πλὴν δὲν 'μπόρεσεν ὁ Τάπας
νὰ γενῇ δεκτὸς ὡς Πάπας,
πῶς δὲν ἦταν πρὶν παπᾶς·
κ' ὁ Ῥαπάνης, ὁ καϋμένος,
στρέφει τὰ φλουριά, σκασμένος
σὰν ἀφροκοπῶν λαπᾶς.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τῶν συνεταίρων τοῦ Θολωμῆ πρὸς τὴν δημηγορίαν του δὲν ἦτο φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ τοῦ σβεσθῇ ὁ οἶστρος. Ἐξέπιε τὸ ποτήριόν του, τὸ ἐνέπλησεν ἐκ νέου, καὶ ἐπανέλαβε

— Ἐρρέτω ἡ σοφία! Πᾶν ὅ,τι εἶπα, εἰς τὴν λήθην ἂς ῥιφθῇ. Προπίνω ὑπὲρ τῆς εὐθυμίας. Ὅλοι εὔθυμοι! Χαρὰν, νὰ 'πάγῃ ἕως εἰς τὰ ἐντόσθια. Ζήτω ὅλη ἡ δημιουργία! Ἕνας μέγας ἀδάμας εἶνε αὐτὸς ὅλος ὁ κόσμος, καλότυχα παιδιά! Εἶμαι πανευδαίμων! Τὰ πτηνά, τί θαυμαστὰ πετοῦν! Πανταχοῦ πανήγυρις, πανταχοῦ εὐφροσύνη! Ἡ ψυχή μου πτερυγίζει εἰς ἀπέραντα δάση παρθένα, ἀπάτητα. Ἡλιοφεγγῆ τὰ πάντα! Αἱ μέλισσαι βομβοῦν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας. Ὁ ἥλιος ἐπτερνίσθη, καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν μύτην του ἐπέταξε τοῦ παραδείσου τὸ πτηνὸν μαζῇ μὲ τ' ἄλλα τὰ χρυσᾶ πουλάκια, κολίβρια καὶ τὰ λοιπά. Φαντίνα, φίλει με!

Ἠπατήθη ἐντὸς τῆς μέθης του, καὶ ἀντ' ἐκείνης ἠσπάσθη τὴν Φαβουρίτην.

Η'.

ΙΠΠΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ.

— Ὅμως εἰς τοῦ Ἔδωνος τὸ ξενοδοχεῖον τρώγει κανεὶς καλήτερα παρὰ εἰς τοῦ Βομβάρδα, εἶπεν ἡ Ζεφίνη.

— Ἐγὼ προτιμῶ τὸν Βομβάρδαν, εἶπεν ὁ Βλαχοβιλᾶς, παρὰ τὸν Ἔδωνα. Ἐδῶ ὑπάρχει περισσοτέρα πολυτέλεια. Εἶνε ἀσιατικώτερα τὰ πράγματα. Ἐκύτταξες κάτω, τὴν αἴθουσαν; Χρυσοῖ καθρέπται, ζωγραφίαι παριστῶσαι λαγούς, πέρδικας, ψάρια...

— Κάλλιον θὰ ἦτον νὰ εὑρίσκοντο αὐτὰ ὅλα εἰς τὸ τραπέζι μας, εἶπεν ἡ Φαβουρίτη.

Ὁ Βλαχοβιλᾶς ἠθέλησε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς ὅ,τι ἔλεγε. — Παρατήρησε, εἶπε, τὰ μαχαίρια. Εἰς τοῦ Βομβάρδα εἶναι ἀργυραῖ αἱ λαβαί των, ἐνῷ εἰς τοῦ Ἔδωνος εἶναι ἀπὸ κόκκαλον. Νομίζω ὅτι ὁ ἄργυρος εἶνε πολυτιμότερος τοῦ κοκκάλου

— Ἐκτὸς πρὸς τοὺς ὅσοι ἔχασαν τὴν μύτην των, καὶ τοὺς τὴν ἔκαμαν ἀργυρᾶν, εἶπεν ὁ Θολωμῆς. Κυρίαι μου, μὴ θαυμάσετε ἂν σᾶς εἰπῶ, ὅτι στέργω ἀκόμη νὰ ζήσω. Δὲν ἐτελείωσαν τὰ πάντα τῆς γῆς, ἀφοῦ εἰμπορεῖ τις ἀκόμη νὰ λέγῃ παραλογίας. Δόξα τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, λέγει τις ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἀλλὰ γελᾷ. Αὐτό, κυρίαι μου, τὸ κρασὶ ὅπου πίνετε μὲ ὅλην τὴν ἠτυχίαν σας, εἶνε κρασὶ ἑνὸς χωρίου τῆς Μαδέρας, τὸ ὁποῖον κεῖται τριακόσιαις δεκαεπτὰ ὀργυιαῖς ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης! Προσέχετε ἐνῷ τὸ πίνετε! τριακόσιαις δεκαεπτὰ ὀργυιαῖς! καὶ ὁ μεγαλοδωρότατος ἄρχων Βομβάρδας σας τὰς δίδει ὅλας, διὰ μόνον τέσσαρα φράγκα καὶ ἥμισυ!

Πάλιν διέκοψεν ὁ Βλαχοβιλᾶς. — Θολωμῆ, παστρίς; Αἱ παρατηρήσεις σου εἶναι τῷόντι σοφαί. Ποῖον συγγραφέα ἀγαπᾷς περισσότερον;

— Τὸν Περί...

— Ἄνδρον;

— Ὄχι, δρόμον. Καὶ ὁ Θολωμῆς ἐξηκολούθησε. — Δόξα καὶ τιμὴ τῷ Βομβάρδα! ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶνε ἀρχαῖος. Ἐπειδή, κυρίαι μου, πρέπει νὰ μάθετε ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ Αἴγυπτον ὑπῆρχον Βομβάρδαι. Μᾶς τὸ λέγει ὁ Ἀπούλλιος· Φεῦ! πάντοτε τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς καὶ οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Τίποτε δὲν ἔμεινεν ἀνέκδοτον εἰς τὴν κτίσιν τοῦ δημιουργοῦ! «Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον» τὸ εἶπεν ὁ Σολομών· Ἀ μ ὸ ρ ὄ μ π ν ι π ο υ ς ἴ τ ε μ, εἶπεν ὁ Βιργίλιος. Ἡ Χρυσοῦλα ἐπιβαίνει εἰς τὸ τρεχαντῆρι μὲ τὸν Χρυσούλην, καθὼς ἡ Ἀσπασία ἐπέβαινεν εἰς τὸν στόλον τῆς Σάμου μὲ τὸν Περικλῆ. Ἕνα τελευταῖον λόγον. Ἔχετε ἰδέαν τί ἦτον ἡ Ἀσπασία, κυρίαι μου; Μολονότι ἔζησεν εἰς καιροὺς ὅτε αἱ γυναῖκες δὲν εἶχαν ἀκόμη ψυχήν, αὐτὴ ἦτο ψυχή· ψυχὴ ῥοδόχρους καὶ φοινική, ψυχὴ φλογερωτέρα τοῦ πυρὸς καὶ ἐνταυτῷ δροσερωτέρα τῆς ἠοῦς. Ἐν τῇ Ἀσπασίᾳ συνήπτοντο τὰ δύο ἄκρα τῆς γυναικός· θεὰ καὶ... δὲν λέγω τὸ ἔσχατον αὐτῆς ἐπίθετον.